

[Maigaard.]

er aftalt. For det andet — og det var jo dér, hr. Erik Holst hjalp os — er det åbenbart, at det er venstre, der har fat i den lange ende. Det udkast, han kom til at læse op, det var ikke det, der er blevet dagsordensforslaget. Det er venstre, der trækker i den lange ende. Det kan man selvfølgelig lykønske venstre med, men om det er godt for landet, det er et andet problem. Det tror jeg ikke det er. Jeg synes, man skal lægge mærke til, at der rent faktisk er en aftale om disse ting, og at dagsordensforslaget og hr. Erik Holsts fortalelse klart har vist det.

For at få belyst dette forhold er der to ting, jeg gerne vil klare af i dagsordenen.

Betyder dette, at folketinget „tager til efterretning“, at man i venstre er enig med socialdemokraterne i de to forbehold, eller er venstre stadig imod? Er venstre tilhænger af en national valgdag? Er venstre tilhænger af obligatorisk dobbeltmandat? Ligger der det i ordene „tager til efterretning“?

Der står, at der skal være valg i 1978. Betyder det, at regeringen nu er indstillet på — det vil jeg godt høre udenrigsøkonomiministerens mening om — at det er i maj-juni 1978, der skal være valg her første gang?

Honoré (KrF):

Til de fremsatte forslag om motiveret dagsorden skal jeg sige om hr. Ib Nørlunds og hr. Maigaards og hr. Steen Folkes dagsordensforslag, at vi ikke kan stemme for dem, da kristeligt folkeparti går ind for en europæisk union og for direkte valg til EF-Parlamentet. Vi kan derimod stemme for det af hr. Erik Holst stillede forslag.

Debatten er forløbet på en måde, som ikke har forbavset ret mange. Jeg har med stor interesse hørt på de argumenter, der er blevet fremført af EF-modstanderne, og jeg må da give EF-modstanderne ret i nogle af de ting, de siger, når de forsøger at påvise, at EF er under udvikling frem imod en styrkelse både af det praktiske skridt-for-skridt-samarbejde og af de centrale organer, der skal lede arbejdet. Men spørgsmålet er: hvad vil i grunden EF-modstanderne med de mange ord? Er det virkelig nok for EF-modstanderne at drille socialdemokratiet, fordi socialdemokratiet i sine standpunkter har — gennemgået en vis udvikling? Er det virkelig nok?

Ja, så vil man bekæmpe EF, og hr. Steen Folke tydeliggør, at det er, fordi EF gavner kapitalismen. Men hr. Steen Folke, det gør tilsyneladende jo også den danske stat og det danske samfund. Det er jo ikke et socialistisk samfund, vi lever i, og ud fra samme logik, hvorefter man tager afstand fra EF, bør man vel også tage afstand fra den danske stat. Ja men hvis man tager afstand principielt fra den danske stat, hvad er det så for en politik, man ønsker at fremme? Udenrigspolitik, det er et forhold mellem stater, men de er jo kapitalistiske, og det vil man ikke have noget med at gøre. Konsekvensen heraf er jo, hvad jeg tidligere har påpeget, at VS ikke har nogen udenrigspolitik. De har nogle tanker om klassekamp og andet, men udenrigspolitik som forholdet mellem stater, det kan man ikke sige noget om, ud over at man selvfølgelig er imod. Men det kalder jeg ikke Europapolitik, og jeg kan ikke se, at det giver tilstrækkeligt grundlag for at blande sig i en debat om Europapolitik.

Jeg savner fra EF-modstanderne en indrømmelse af, en erkendelse af, at EF virkelig har bragt det, som var meget stærkt fremme i debatten før folkeafstemningen, at vi gennem EF ville få en merindtægt på flere milliarder kroner årligt. Det var ikke det eneste argument, men det var for mange, også for socialdemokratiet, et vægtigt argument. Det indrømmer man ikke. I stedet for fremfører man påstande — som fiskeriministeren har kunnet afkræfte — om, at EF har været årsag til, at man har destrueret fisk. Jeg håber, at hr. Steen Folke, hvis han erkender rigtigheden af fiskeriministerens svar, vil berigtige de påstande, han kom med her i folketinget.

Jeg savner også en vis beskedenhed i betragtning af, at en hel del af modstandernes dystre forudsigelser om, hvor forfærdeligt det ville blive, når Danmark kom ind i EF, som ventet slog fejl.

I debatten om valg til EF-Parlamentet har det jo været et anliggende og et åbent spørgsmål, om der kunne mobiliseres tilstrækkelig stor interesse for dette EF-Parlamentsvalg, så stor interesse, at mange vælgere mødte frem for at udpege de delegerede. Da vi nu får valg til Europa-Parlamentet på den ene eller på den anden måde om nogle år, så tror jeg, det er på tide, at vi overvejer, hvordan vi kan formidle en bedre